

František Matějka (1879 – 1946)

Narodil se 1879 v Zaječově u Zbiroha v Čechách. Jeho rodný kraj bohatý na lesy jej inspiroval při volbě povolání. Po absolvování revírnické školy v Písku v letech 1894-1896 nastoupil tříletou provozní praxi na velkostaticích kříčském, sychrovském a českokrumlovském v Čechách.

V touze po dalším odborném vzdělání se vrátil roku 1899 znovu do Písku na nově zřízený vyšší lesnický ústav, který v roce 1901 jako jeden z prvních absol-

ventů vystudoval s výborným prospěchem. V roce 1902 vydal samostatně knihu „Choroby lesních dřevin“, která byla na svou dobu průkopnické dílo. Zůstal pak na škole jako asistent, později jako odborný učitel a po složení zkoušky pro lesní hospodáře a zkoušek učitelské způsobilosti jako profesor nižší a později i vyšší, tedy obou lesnických škol.

Jeho hlavními předměty byly botanika a myslivost. Po 18 letech pedagogické činnosti se stal ředitelem nejprve v Jemnici a od září 1920 v Hranicích. Zde vyučoval hlavní předmět pěstování lesů. V Hranicích působil až do roku 1939, kdy odešel do důchodu a vrátil se znovu do Písku, kde 11. prosince roku 1946 zemřel. Je pochován na hřbitově Sv. Václava.

František Matějka je znám jako český lesnický odborník, pedagog a publicista. Nejvíce jeho odborných článků je otištěno v jednotlivých ročnících časopisu Les a lov. Dlouhá léta byl školským referentem ÚJ ČSL, členem výboru Čs. matice lesnické, řádným členem lesnického odboru Čsl. akademie zemědělské. Je autorem četných učebních skript, dopisovatel Čsl. lesnických rozhledů, Háje, spolkového časopisu ČLJ, Les a lov. Po dobu svého působení v Hranicích byl dlouholetým předsedou „Spolku pro okrášlování a ochranu domoviny“. Zasloužil se o založení školního polesí Paršovice (od 1. 1. 1958 Valšovice), které je součástí hranické lesnické školy. V současné době školní polesí stále slouží jako nezastupitelný objekt praktického vyučování včetně předmětových cvičení většiny finálních předmětů.

Velkou láskou Františka Matějky v jeho produktivním věku se stalo pěstování lesů - zakládání nových porostů, přirozená obnova lesů a výchova porostů. Rovněž v arboretu dochází za jeho působení na škole k doplňování starších výsadeb a provádění terénních úprav tak, aby se stalo další zelenou učebnou.

Na školním polesí František Matějka uplatňoval bohaté zkušenosti zejména při výchově lesních porostů, při péči o genofond lesních dřevin, při introdukci exot a mimořádné péči o pěstování modřínu paršovické provenience. Vedle pedagogické práce byla některými profesory prováděna na školním polesí práce výzkumnická, zejména v oboru pěstování lesů.

František Matějka byl zanícený budovatel lesnických škol, vzácný a ušlechtilý člověk, vynikající odborník, výborný pedagog, spravedlivý a laskavý vychovatel mnoha úspěšných lesníků.

Zpracoval Ing. Vladimír Šmíd